

[Krag.]

gen af et saadan skrælet Pristal i Gang, som der her er Tale om. Men nu skal vi altsaa have det ved Lov.

Jeg vilde da blot gerne vide, synes jeg, hvorfor fremsættes dette Lovforslag nu? For det er da først om tre Maaneder, Loven kan faa Betydning for de Problemer, det drejer sig om, og det er jo tre Maaneder, som kan foranledige Begivenheder, hvis Omfang og Rækkevidde det for Tiden er ganske umuligt at have nogen klar Viden om. Ingen kan have nogen som helst grundet Mening om, hvordan Udviklingen i disse tre Maaneder vil komme til at forme sig; de kan maaske blive mere skæbnesvangre for, ja, snart sagt den hele Jord, end Tilfældet har været i nogen forudgaaende tre Maaneders Periode, ogsaa under Krigen, thi Branden har vel aldrig truet med at brede sig ud over den hele Klode, som Tilfældet nu er, og hvilken Betydning det vil kunne faa forsyningsmæssigt, prismæssigt, beskæftigelsesmæssigt, med Hensyn til Levefoden i alle Samfund, er i Øjeblikket fuldkommen uoverskueligt.

Ingen af os kan derfor vide, hvilke Følger dette Lovforslag, vedtaget nu, vil kunne medføre, naar den Dag er inde, da dets Virkning skal konstateres. Jeg skal derfor tillade mig at spørge, hvad Grunden er til, at dette Lovforslag, som dels er overflødig, og som det dels slet ikke hastede med, er fremsat. Jeg forstaaer, at Beføjelserne i Lønproblemet for Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab skal forblive uændrede, og det synes jeg er udmærket, det er rigtigt. Samfundshensynet faar derigennem forhaabentlig fortsat sit Ord med at sige i denne vigtige Sag.

Ved Kendelse af 4. Marts 1941 blev der givet det Dyrtdistillæg, som er nævnt i Bemærkningerne, og naar det blev nægtet ved Kendelsen af 20. August at forhøje disse Satsler, saa er det selvfølgelig Resultatet af mangesidige Overvejelser inden for Formandsskabet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at saavel den første som den sidste Afgørelse er truffet af Formandsskabet efter en nøje Afvejning af alle de Hensyn, der i denne Forbindelse kommer i Betragtning. Der er jo for det første Spørgsmaalet om Forholdet mellem det danske Samfunds Købekraft og Varemængde, der er Hensynet til Driftsomkostningerne inden for Produktionen og det dermed i Forbindelse staaende Beskæftigelsesproblem og Konkurrenceproblem. Der er hele Landets valutariske Situation, og der er selvfølgelig ogsaa hele den gennemløbne Prisudvikling for de elemen-

tære Livsforødenheder. Det vil altsaa sige, at netop den Del af Problemet, som vi her skal lovgive om, for Formandsskabet ved de Afgørelser, der er truffet, er en Side, der har haft sin Vægt og er gaaet ind i de foretagne Overvejelser og har været medbestemmende for de Resultater, der er naaet. Paa samme Maade vil det selvfølgelig ske i Fremtiden og bør ogsaa ske i Fremtiden. Naar Problemet nu vel sagtens i Februar paa ny opstaaer, vil det være ganske tilsvarende Overvejelser, uanset denne Lovgivning, som det paahviler Formandsskabet at anstille. Derfor er det, jeg ikke rigtig forstaaer, hvad denne Lovgivning skal tjene, for administrativt vil det hele jo kunne gennemføres mindst lige saa hurtigt uden hele det Apparat, der her sættes i Værk.

Men jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at sige et Par Ord, som jeg haaber den højtærede Socialminister vil knytte nogle Bemærkninger til. Jeg gaar nemlig ud fra, at det absolut ikke er Meningen — og Rigtigheden heraf er det, jeg ønsker positivt bekræftet af den højtærede Minister —, at denne Vejledning ved Lov, som her gennemføres, skal begrænse Formandsskabets Frihed ved Overvejselen af den Vægt, man vil tillægge de forskellige Faktorer, der, som jeg har nævnt, selvfølgelig maa danne Grundlaget for Formandsskabets kommende Afgørelser, ligesom Tilfældet har været ved de tidligere. Det kan ikke være Meningen at paatvinge Formandsskabet en Afgørelse ensidigt under Hensyn til den Vejledning, der her er givet, og med Tilsidesættelse eller Afsvækkelse af alle de andre Hensyn, der maa være bestemmende for den Afgørelse, der til sin Tid skal træffes.

Endelig vil jeg for min egen Del gerne sige, at efter min Mening er Beregningsgrundlaget for dette skrællede Pristal unødvendigt kompliceret og ret uklart. Jeg forstod, at den ærede socialdemokratiske Ordfører (Einer-Jensen) var ked af, at Kagerne var gaaet ud af de „Fornødenheder“, hvis Pris skal tages i Betragtning. Men det er nu en Anke, jeg ikke kan tiltræde; skønt jeg saamænd sætter megen Pris paa denne Del af Kosten. Men der er meget andet, som jeg synes er besynderligt. Huslejen er medtaget, hvorfor, for den er jo i alt væsentligt urørlig, den ligger jo fast? Klæder og Fodtøj skal med. Naa, nu faar vi jo ved den højtærede Handelsministers Initiativ en Standardvare, baade for Dragter og Fodtøj, og det vil altsaa sige en Vare, hvis Pris er fastsat. Det er da naturligt at spørge, om det da er denne Pris, eller det er Prisen